

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120205696
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120205696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcov: 1a/ (2a/) Ing. JUDr. Y. L. LL.M, rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, A., 1b/ (2b/) Ing. T. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX L. W. U., zastúpený splnomocneným zástupcom: Ing. JUDr. Y. L. LL.M, nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, A., 1c/ (2c/) Ing. R. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, XXX XX V. W. Y., proti žalovanému: Spiš Invest, s.r.o., so sídlom Dolný val 70, 010 01 Žilina, IČO: 36 415 201, právne zastúpený: Karkó s.r.o., so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina, IČO: 50 158 121, o zaplatenie 6 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 49C/36/2020-455 zo dňa 19.11.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom 1a/, 1b/, 1c/ vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému, aby v prospech žalobcov zaplatil 6 000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6 000,- eur od 28.10.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol. Žalobcom priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, druhoinštančného a dovolacieho konania v rozsahu 100%. Súc viazaný uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/18/2019-332 zo dňa 29.04.2020, ktorým bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/78/2018 z 29. mája 2018 a rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/14/2011 z 13. júna 2017 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 458 OZ, zohľadniac i závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozsudku sp.zn. 3Obo/5/2019 zo dňa 17.07.2019, výšku primeranej peňažnej náhrady požadovanej žalobcami vo vzťahu k žalovanému odvodzoval z odplaty dojedanej v zmluve uzatvorenej medzi pôvodnými žalobcami ako prenajímateľmi s obchodnou spoločnosťou WESTON PRAHA, s.r.o. z 20.04.2006, kde výška nájomného za prenájom parcely č. 1329/2 a 1329/3 v k.ú. A. a vonkajších parkovacích miest na Ul. A. V. č.s. XXXX v A. o celkovej ploche o výmere 215 m², bolo dojednané vo výške 47 000,- Sk mesačne, s dobou trvania nájmu na neurčito, maximálne na 5 rokov, so začiatkom od 01.05.2006. Vychádzajúc potom z dojednaného prenájmu 47 000,- Sk na mesiac za prenájom plochy o výmere 215 m², nájomnému na 1 m² zodpovedá suma 218,60 Sk/mesiac (7,26 eur/mesiac), čo pri ploche pozemkov v celkovej výmere 280 m² na obdobie 1 mesiaca predstavuje 2 032,80 eur, za obdobie troch mesiacov 6 098,40 eur. Vzhľadom na žalobcami požadovanú sumu 6 000,- eur, ustanovenie § 216 ods. 1 CSP, uložil povinnosť žalovanému žalobcom uhradiť 6 000,- eur z titulu primeranej náhrady za užívanie pozemkov. Poukázal, že žalobcovia si úrok z omeškania uplatnili

na súde 21.10.2021, v predmetnom čase bolo platné a účinné Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Zb. s účinnosťou od 01.01.2015, súd výšku priznaného úroku z omeškania určil podľa príslušných ustanovení tohto nariadenia (§ 3, § 10 ods. 2). O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 453 ods. 3 CSP.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Uviedol, že podľa názoru žalovaného prvoinštančný súd sa správne vysporiadal s odmietnutím výpočtu výšky bezdôvodného obohatenia z ceny mestského parkovného, avšak nesprávne stanovisko zaujal k žalobcami predloženej nájmovej zmluve so spoločnosťou WESTON PRAHA, s.r.o.. Išlo o nájmné dohodnuté - v konkrétnom prípade medzi odlišnými subjektami od strán sporu, ktoré nemožno považovať za obvyklú výšku nájmu v období, kedy malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia. Dohodnutá výška nájmu bola absurdná, dohodnutá len pre účely uplatnenia nároku proti žalovanému v súdnom konaní. Dohodnutá ročná cena nájmu presahovala niekoľkonásobne kúpnu cenu pozemkov v danej lokalite a čase. Túto skutočnosť žalovaný osobitne nedokazoval, nakoľko bola známa súdu z vlastnej rozhodovacej činnosti v predchádzajúcom rozhodnutí. Vyhodnotenie tohto dôkazu ako nosného z hľadiska priznania nároku za situácie, keď v predchádzajúcej fáze konania bol tento dôkaz súdom vyhodnotený ako nerelevantný a nedôveryhodný, je pre žalovaného prekvapivé. Žiadal preto zmeniť rozsudok prvoinštančného súdu a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnili s právnymi a skutkovými závermi prvoinštančného súdu a žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrval na odvolacom návrhu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne podrobne odôvodnil.

7. Podľa článku 8 základných princípov zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Nová právna úprava v ust. § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia. Ide o procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP).

13. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1

CSP), alebo neúčinnosť nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Proces spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim.

14. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

15. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 180 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva.

18. Vychádzajúc z uvedeného možno jednoznačne ustáliť, že nová právna úprava obmedzuje súd v procese dokazovania v tom, že môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania a koncentračnej zásade. Dôkazná iniciatíva sa presúva na procesné strany. Výnimočne súd vykoná aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, avšak iba v tých sporových konaniach, v ktorých to umožňuje explicitne zákon, pričom predmet prejednávanej veci pod tieto sporové konania nespadá. Výnimky zo zásady, podľa ktorej súd môže vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, sú upravené v ods. 2 a 3 ust. § 185 CSP.

19. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

20. Preskúmaním obsahu spisu, ako i dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd zistil, že v priebehu celého konania žalovaný namietal, že výška nájomného stanovená v nájomnej zmluve uzatvorenej medzi právnickými predchodcami žalobcov a spoločnosťou WESTON PRAHA, s.r.o. nezodpovedá nájomnému v predmetnom mieste a čase. Na podporu svojej argumentácie však neuviedol žiadne konkrétne dôvody, okrem argumentu o účelovom uzatvorení zmluvy (ktorý opäť nebol podložený ďalšími konkrétnymi tvrdeniami/dôkazmi). Netvrdil, ani nepreukazoval, aká mala byť v predmetnom mieste a čase výška nájomného (iná) za predmetné pozemky.

21. Vychádzajúc potom z ust. § 150 CSP a § 185 CSP odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 187 ods. 1 CSP potvrdil. Žalovaný síce popieral skutkové tvrdenia žalobcov, avšak neuviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, a teda jeho popretie ostalo neúčinné. Podľa úpravy zakotvenej v Civilnom sporovom poriadku súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom výnimky z tejto zásady sú upravené v ods. 2 a 3 ust. § 185 CSP, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach poukázal.

22. Vyslovený právny názor odvolacieho súdu nemôže spochybniť ani skutočnosť, že v predchádzajúcom rozhodnutí prvoinštančný súd dôkaz predložený žalobcami hodnotil ako nedôveryhodný, nakoľko i k tomuto záveru by prvoinštančný súd mohol pristúpiť iba v tom prípade, ak by žalovaný predostrel také skutkové tvrdenia o výške nájmu v danom mieste a čase, ktoré by žalobcami požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia účinne spochybnili. To sa však nestalo.

23. V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu, odvolací súd tento ako správny postupom podľa § 187 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

24. Žalobcom, ako úspešným stranám v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 196 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)